

CHCEM PRESADZOVAŤ OPRÁVNENÉ NÁROKY

Rozhovor s Mgr. Martinom Kvakom,
predsedom Združenia vlastníkov spoločenstevných a súkromných lesov
Banskobystrického kraja

■ **Združenie vlastníkov spoločenstevných a súkromných lesov Banskobystrického kraja (ďalej len „Združenie“)** Vás na svojom Valnom zhromaždení 7. apríla 2018 zvolilo za predsedu. Ste teda predsedom Združenia niekoľko mesiacov. S akými ambíciami ste preberali túto neľahkú pozíciu? Aké sú Vaše prvé skúsenosti?

Ambície, s ktorými som prichádzal do pozície predsedu Združenia vlastníkov spoločenstevných a súkromných lesov Banskobystrického kraja, vychádzajú z rovnakých hodnôt, ako je to v prípade tých, ktoré ma vedú aj v iných oblastiach môjho pôsobenia: dôstojnosť, zodpovednosť, spravodlivosť a poctivosť. Možnosť sa na základe týchto hodnôt usilovať nejakým dielom prispieť k fungovaniu tejto dôležitej organizácie som preto prijímal ako výraznú spoločenskú výzvu a zásadnú osobnú skúšku.

Moje prvé skúsenosti hodnotím ako dobré: Veci, ktorým odvtedy čelíme, sa nám darí riešiť, plánujeme a už aj zavádzame určité metó-

dy práce, ktoré majú potenciál na to, aby Združenie v nejakom smere prospeli. Všetko, čo k nám prichádza, prijímam ako príležitosť urobiť niečo prínosné.

■ **Čo pokladáte z Vášho zorného uhla za najpálčivejšie problémy vlastníkov neštátnych lesov na Slovensku?**

Z môjho pohľadu môžem za momentálne najzávažnejšie problémy považovať tie, na ktoré je v rámci nášho Združenia najčastejšie a s najväčšou váhou poukazované. Patria medzi ne problémy spojené s absenciou kompenzácie pre vlastníkov lesov v prípade využívania verejnoprospešných funkcií lesov spoločnosťou a v prípade využívania pozemkov energetickými spoločnosťami.

Za problém považujem aj to, že vlastníci, ktorí nevlastnia lesné pozemky o väčších výmerách, zanedbávajú uplatňovanie svojich práv a plnenie svojich povinností vo vzťahu k disponovaniu týmto vlastníctvom. Toto je s ohľadom na charakter spôsobu života v našej dnešnej spoločnosti ale pochopiteľné, pretože s ohľadom na jeho ekonomickú užitočnosť a iné spoločenské aspekty je takýto majetok pre ľudí našej spoločnosti neatraktívny. Osobne si ale myslím, že postupom času – s ohľadom na súčasné vývojové trendy odhadujem maximálne horizont 15 rokov v prípade, ak nedôjde k zásadným makroekonomickým a makropolitickým zmenám (aj keď tu musím uznať, že tieto trendy sa v posledných rokoch začínajú narušovať) – sa tieto pomery zlepšia.

Ďalej registrujem požiadavky na zjednotenie neštátnych vlastníkov lesov. Súkromní vlastníci lesov majú svoje špecifické potreby, ktoré na to, aby mohli byť právoplatne uspokojené, musia mať vytvorené vhodné právne podmienky. Pre čo najefektívnejšie dosiahnutie tohto účelu je potrebné správne definovanie týchto potrieb, čomu práve slúži spájanie síl v združeniach. Problémom je v tomto prí-

pade teda nedostatočné združovanie vlastníkov lesov.

K tomuto všetkému dodávam, že momentálne v rámci vedenia Združenia prezentujeme výzvy pre našich členov k tomu, aby nás informovali o problémoch, ktoré potrebujú vyriešiť.

Aké kroky budú potrebné na vyriešenie, alebo aspoň čiastočné eliminovanie týchto problémov?

Pokiaľ sú nároky na riešenie uvedených problémov legitímne, tak v prípade novej kompenzácie pre vlastníkov lesov považujem za potrebné v prvom rade dôkladne zmapovať situáciu a pripraviť návrhy riešení a následne v rámci mechanizmu fungovania nášho Združenia spoločnými silami legitímne nároky vlastníkov lesov presadiť u tých, ktorí majú v tejto veci právomoc nastoliť zadosťučinenie.

V prípade spomenutého eventuálneho zanedbávania práv a povinností zo strany vlastníkov je pravdepodobne najlepším alebo aspoň zatiaľ postačujúcim riešením tohto problému to, čo bolo umožnené novelizáciou zákona o pozemkových spoločenstvách: Nový zákon rozšíril možnosti adaptácie pozemkových spoločenstiev na podmienky liberálno-trhovej ekonomiky, čo zjednotí proces a samotnú možnosť usporadúvania vlastníckych vzťahov (ideálne) až do takého stavu, ktorý sa z hľadiska hospodárnosti preukáže byť ako najefektívnejší. Ako som teda uviedol vyššie, tak v tomto prípade by sa situácia mohla uviesť prinajmenšom do udržateľného stavu do 15 rokov.

Ohľadom nedostatočného združovania, snažím sa pracovať tak, aby pre súkromných vlastníkov lesov združenie poskytovalo zmysuplné riešenia.

■ **Váš predchodca, JUDr. Peter Čiampor, pôsobil dlhé roky na poste predsedu Združenia. Máte ambíciu pokračovať v jeho snažení, ak áno v čom konkrétne?**

Ako z časového, tak aj z obsahového hľadiska je donedávne pôsobenie môjho predchodcu, JUDr. Petra Čiampora, pre akéhokoľvek nástupcu záväzkom a výzvou samé o sebe. Azda je vhodné na tomto mieste poukázať na to, že po jeho dlhoročnom pôsobení na pozícii predsedu, aj v súčasnosti Združeniu naďalej poskytuje svoju oporu, nakoľko prijal návrh na zotrvanie v štruktúrach Združenia.

Aj keď nepoznám všetky súvislosti, tak JUDr. Čiampor a kolektív ľudí, s ktorým v tejto veci pôsobil, sa zaslúžili o vznik a súčasnú rešpektovanú pozíciu Združenia. Spolu plnili neľahké úlohy, pri ktorých (okrem iného) formovali odborné vedomie funkcionárov a členov pozemkových spoločenstiev a presadzovali záujmy súkromných vlastníkov lesov aj pred vrcholovými štátnymi orgánmi. Je to vskutku úctyhodná práca a preto je mojou ambíciou túto líniu udr-

žiavať a teda aj pokračovať v jeho snažení, čím aj dopovedám na Vašu úvodnú otázku o svojich ambíciách. Pokiaľ to mám ale konkretizovať, tak hlavne to bude snaženie v oblasti poskytovania poradenstva našim členom v riešení ich problémov, umožňovania rozširovania ich vlastného vedomostného rozhľadu a prehĺbovania ich kompetencií, a v oblasti zastupovania a presadzovania ich záujmov a požiadaviek pri získavaní podpory od rôznych inštitúcií ale aj snaženie v oblasti zastupovania a presadzovania požiadaviek v legislatívnom procese.

Budem teda rád – a budem sa o to snažiť – aby si Združenie prinajmenšom zachovalo takú mieru konsolidovanosti, vážnosti a užitočnosti, ako to bolo doteraz.

■ **Ďakujem za rozhovor.**

Peter Gogoľa

Ilustračné foto: Miroslav Saniga